

Plöckenpass Heldenfriedhöfe

Plöckenhaus - Grünsee - Heldenfriedhöfe - Angerbach tal - Plöckenhaus

2 uur, 6.5 Km en 245 hoogtemeters

Een korte wandeling met aandacht voor een belangrijke periode uit de Oostenrijkse geschiedenis, de Eerste Wereldoorlog. In de route [Kleine Pal](#) bezochten we al de stellingen uit die tijd boven op de bergtop, deze route gaat er onderlangs en is veel lichtere wandeling. Hoofdzakelijk brede paden door een dal met unieke uitzichten, maar ook een leuke afdaling met haarspeldbochtjes, trappen en over en langs de Angerbach terug. Natuurlijk met onderweg veel verschillende monumenten uit deze oorlogsperiode.

De Plöckenpass is in Kötschach Mauthen duidelijk aangegeven en verbindt het Oostenrijkse Gailtal via deze Pass met Italië. De grensovergang ligt op het hoogste punt van de pas, op 1357m.

Gelijk na Mauthen gaat het omhoog het smalle dal in. Verderop, via leuke haarspeldbochten en fraaie halfopen tunnels, klimmen we tot aan een opvallend wit gebouw. Het Plöckenhaus *Gasthof* op 1215m. Voor deze wandelroute gaan we niet tot boven aan de pas, maar wie het nog nooit heeft bezocht, moet na de wandeling zeker even doorrijden.

Tegenover het Plöckenhaus met zijn uitnodigend terras, is een ruime parkeerplaats. Er starten veel wandelroutes en grote informatieborden geven een goed beeld van de verschillende mogelijkheden. Een drietal van deze routes zijn elders op deze site besproken; [Kleine Pal](#), [Valentinalm](#) en [Polinik](#).

Met de rug naar het Plöckenhaus gekeerd lopen we vanaf de parkeerplaats de brede sintelweg in richting de Grünsee. Rechts op het heuveltje staat een oude stoommachine

als monument. Ter nagedachtenis aan de kabelbaan die er door werd aangedreven om de goederen naar boven te vervoeren die nodig waren voor het bouwen van de stellingen tijdens WO-I.

Het gaat eerst naar links om daarna met een ruime bocht naar rechts bij de Grünsee uit te komen. We hebben een mooi doorkijkje op dit bij zonnige weersomstandigheden groenkleurige meer, maar pas op de terugweg krijgen we er veel meer van te zien. We staan er namelijk gelijk al op een kruispunt van wegen en moeten hier rechtsaf, (eigenlijk rechtdoor), de omhooglopende weg in bij de See vandaan. Er staat een bord Heldenfriedhôte in die richting.

Alle 245 hoogtemeters van deze route zitten gelijk in dit eerste stuk. De brede boslaan gaat geleidelijk omhoog door het vrij dichte bos met slechts hier en daar een uitzichtpunt. Maar die doorkijkjes zijn dan ook heel mooi daar er dan steeds de Polinik als decor zichtbaar is. Een geweldig mooie bergtop met daaronder enorm grote groene alpenweiden, en daar weer onder een dicht dennenbos. (Onze wandelroute [Polinik](#) gaat daar bovenlangs).

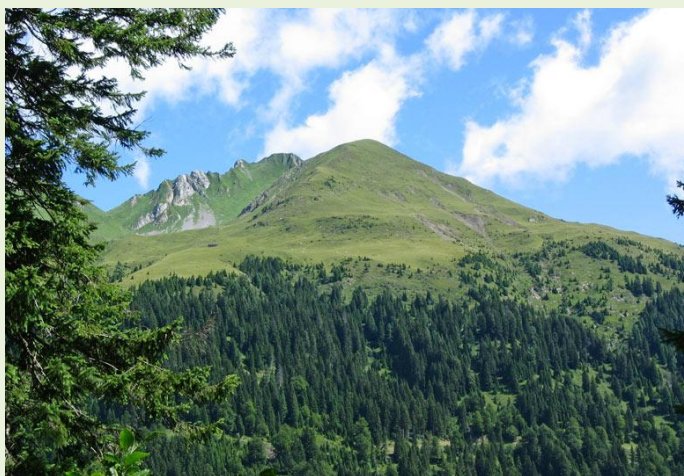
Af en toe passeren we een stroompje met of zonder watertrog, tot we links een bordje zien met het opschrift 'Heldenfriedhof'. Links onder de weg ligt inderdaad een kleine begraafplaats voor oorlogshelden van het 21e infanterieregiment.

We hebben nu ondertussen ook het grootste deel van de hoogtemeters gehad en we wandelen rustig door om ook het laatste deel van de klim te overwinnen. Na enkele bochten komen we aan bij een wegwkruis bestaand uit gele bordjes. Rechts omhoog een *Steig* naar de Kleine Pal, links omlaag het vervolg van de monumenten route die we moeten hebben.

Vanaf hier is het een smal pad. Al snel komen we bij het volgende monument, het 'Ehrenmal' voor de gevallenen. (Foto boven) Binnen branden de kaarsjes en er hangen fraai bewerkte borden met de namen van slachtoffers. Ook bloemen en een krans treffen we aan. Alles lijkt heel goed onderhouden.

Tegenover het monument, aan de rand van de berghelling, kan een verhoogde zandwal worden opgeklommen om opnieuw weer een fraai doorkijkje te hebben op de Polinik. (Foto) Het aanwezige bankje is helaas niet geschikt om op te zitten. Het monument is dan wel heel goed onderhouden, het bankje is daarbij helaas vergeten.

Het pad wordt nu steeds leuker om te lopen. Nog smaller gaat het steeds kronkelend langs de berg verder, met ook vaker open plekken die het uitzicht in het Angerbachtal mogelijk maken.

Verderop bestaat de ondergrond steeds meer uit rotsblokken in plaats van aangestampte aarde en is er een grotere verscheidenheid in de vegetatie. Het wordt dus alleen maar mooier.

Het is een korte route, dus ook dit bergpad eindigt alweer snel. Het komt uit bij een brede sintelweg, precies in een haarspeldbocht.

We gaan deze weg linksaf omlaag, opnieuw weer grotendeels door het bos, om na enkele honderden meters opnieuw voor een monument te staan. Rechts van de weg iets boven ons op de helling. Via een stenen trap kunnen we omhoog om er een kijkje te nemen. Ook hier weer veel namen op een tweetal aangebrachte panelen, met er tussenin een mooi reliëf.

De weg gaat verder licht afdalend tot aan een volgende haarspeldbocht. De eigenlijke

weg gaat nu linksom verder, wij moeten er rechtsaf (rechtdoor) omlaag. De weg brengt ons korte tijd later langs een smal pad links omlaag naar een volgend oorlogskerkhof waar we straks omlaag moeten.

Maar eerst gaan we deze weg nog verder rechtdoor aflopen. Het eindigt bij opnieuw een kerkhof.

Na dit bekeken te hebben moeten we nu eerst weer een deel teruglopen tot aan het

smalle pad, nu rechts van de weg. Tien meter lager staan we voor de omheining van het kerkhof op de foto boven. De derde.

Voor wandelgekken begint nu het leukste deel. Het smalle bergpad gaat verder voorbij de begraafplaats en dan linksaf omlaag.

Een prachtige afdaling volgt, met veel haarspeldbochten en soms flink steile stukjes. Daar waar het nodig is, zijn stapstenen of traptreden aangelegd, zodat het voor iedereen goed te belopen is. Ook dit gaat grotendeels weer door het bos, maar mooie doorkijkjes zijn er ook op regelmatige afstand.

Uiteindelijk komen we onder in het dal aan en staan we voor de Angerbach. Deze is te breed om over te steken, maar gelukkig is daar aan gedacht. Rechts is een brug om bij de oversteek te helpen. We hebben geen enkele haast en besluiten hier maar even een pauze te houden. Links van de brug zien we een eiland wat daar goed voor kan dienen. Lekker in de zon blijven we er een half uurtje zitten genieten en spelen wat met de stenen en het water.

Dan steken we alsnog de brug over en staan even later weer op een brede weg. Rechtsaf is er na een paar honderd meter weer een 'Heldenfriedhof', daar waar het pad weer versmalt, maar wij gaan linksaf het Angerbachtal in. Kerkhoven hebben we voor vandaag genoeg gezien.

Deze brede weg kunnen we helemaal terug blijven volgen tot aan de Grünsee. Eerst nog even door het bos waar we bij een hek over de weg komen dat de koeien aan de andere zijde moet houden.

Ga hier eens links langs het gaas richting het luid hoorbare water van de Angerbach. Daar in het bos is heel mooi te zien hoe de beek zijn weg diep heeft uitgesleten in de ondergrond. Er is daar ook een leuke waterval te zien.

Vorbij het hek komen we dan in de open alpenwei met rondom dichte dennenbossen langs de hellingen. Het uitzicht is overweldigend mooi. Rechts de Polinik, voor ons uit de Eiskarkopf en Frischenkofel, links de Kleine Pal en achteruit kijkend de hellingen van de Blaustein. Gezien de fraaie omgeving wordt er al snel een plannetje bedacht.

De middag is nog vroeg, dus zoeken we een mooi plekje in het gras op de foto hieronder. In mijn rugzak zit een opvouwbaar Frisbee, (het weegt immers niets), en we blijven een tijdje op dit speciale plekje om daar eens lekker mee te spelen. Eigenlijk is de wind vandaag iets te sterk voor een Frisbee, maar dat levert dan juist ook weer leuke hilarische momenten op. De wind en de tijd vliegen voorbij.

Dan moet er toch nog even gelopen worden. Na de wei weer het bos in de weg vervolgen, nu een beetje omhoog en omlaag tot we weer bij de Grünsee aankomen.

Voor de See nog eens linksaf, de brug van de Angerbach over, en langs de oever terug richting de parkeerplaats.

Nu is het meer beter te bekijken dan op de heenweg. Enkele vakantiehuisjes langs de oevers,

aanlegsteigers, en een bijzonder leuk schiereiland met erop een houten fort. Speelplaats voor kinderen. Als we op een open plek boven de steile oever staan, zien we ook duidelijk de forellen rondzwemmen. Het water loopt ons in de mond.

Na de Grünsee rest het laatste stukje terug tot aan de auto. De wandelschoenen worden omgeruild voor meer dagelijkse stappers, waarna de aandrang groot is om de weg nog even over te steken richting het terras van het Plöckenhaus voor we terugrijden naar de camping. Het was een lichte wandeling waar we veel langer over hebben gedaan dan de aangegeven looptijd. Rustig lopen, een beetje bij de beek spelen en met de Frisbee op de alpenwei; we hebben er een gemoedelijke vakantiedag van gemaakt.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |